

## บทคัดย่อ

การศึกษาระยะยาวนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาพัฒนาการในตัวแปรด้านเกี่ยวกับสมองและตัวแปรด้านที่ไม่เกี่ยวกับสมองของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษา (2) เพื่อศึกษาการฝึกให้ลูกพึ่งตนเองของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง และ (3) เพื่อหาตัวทำนายที่สำคัญของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การศึกษานี้ติดตามนักเรียนในกรุงเทพฯ และจังหวัดใกล้เคียง จากชั้น ป.1 ถึง ป.6 กลุ่มตัวอย่างเริ่มแรก (ป.1) จำนวน 380 คน และในปีสุดท้าย (ป.6) เหลือจำนวน 266 คน ผลการวิเคราะห์พบว่า (1) ตัวแปรด้านที่เกี่ยวกับสมองพัฒนาเร็วกว่าตัวแปรด้านที่ไม่เกี่ยวกับสมอง (2) บิดามารดาในกรุงเทพฯ ฝึกให้ลูกพึ่งตนเองเร็วกว่าบิดามารดาในต่างจังหวัด และ (3) ตัวแปรด้านที่เกี่ยวกับสมองสำคัญมากกว่าตัวแปรด้านที่ไม่เกี่ยวกับสมอง ในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

## Abstract

This longitudinal study had three main objectives : To find out cognitive and noncognitive characteristic development of primary school students; to learn how early the parents trained their children to be independent; and to find significant predictors of the students' achievement. The project followed the Prathom 1 (Grade 1) students through Prathom 6 (the end of primary level). The sample started with 380 Prathom 1 students and ended up with 266 students at Prathom 6 level. The results showed that (1) the cognitive characteristics developed more rapidly than the noncognitive ones; (2) parents in Bangkok trained their children to be independent earlier than those outside Bangkok; and (3) the cognitive variables were more important than the noncognitive ones in predicting the students' achievement.